

HOE EEN RIJK LAND ARM WORDT Argentinië

De korte inhoud van reportage vind je terug op de webpagina.

Doelstelling van de besprekingsessie:

- Inzicht krijgen in de thematieken privatisering en deregulering.
- Kennismaking met de belangen en de argumenten van de verschillende “belangengroepen” die aanbod komen in de reportage.
- Bepalen van een eigen standpunt / mening (als syndicalist, als consument, als burger...)ten opzichte van de thematiek.

Hoe werken rond dit thema op basis van de reportage?

Je kunt kiezen uit verschillende werkmodellen, afhankelijk van de context, doelpubliek, eigen ervaring en inbreng.

Bij alle drie de modellen begin je vooraf steeds met een korte inleiding:

Schetsen aan jouw publiek waarom jullie deze avond/activiteit rond dit thema organiseren. Dit kan gekoppeld worden aan een actuele ‘mondiale’ gebeurtenis of in het kader van een activiteit, waaraan je ook een internationale ‘insteek’ wil geven.

3 mogelijke didactische werkmodellen:

- inleefmodel
- stellingen model
- model met gastspreker

1. PERSONAGE MODEL

We proberen de kijkers aan te zetten om aandachtig te luisteren en te kijken naar bepaalde aspecten in de reportage die hen interesseren of aanbelangen. Nadien krijgen ze de kans hun mening te geven en kan er een discussie gevoerd worden.

Mogelijke aspecten om naar voor te schuiven binnen deze reportage:

- *Het contrast in de havens/ziekenhuizen/spoorwegen tussen nu en vroeger*
- *De situatie van kleine spaarders*
- *De levensomstandigheden van Alicia*
- *De analyse die de mensen van het IMF en de Wereldbank maken*

Verloop

1 - Voor de reportage:

Elke toeschouwer krijgt een personage "toebedeeld". De bedoeling is dat de toeschouwers dit personage met bijzondere aandacht volgen, om er achteraf hun indrukken / bemerkingen over te geven.

Bijv:

- *De Argentijnse treinreiziger*
- *Alicia, een Argentijnse vrouw die haar werk kwijtraakte*
- *De man die het IMF vertegenwoordigt*

2 - Na de reportage:

a) We laten de verschillende mensen kort reflecteren over het personage dat zij beter bekeken hebben.

- *Wat is je opgevallen? Wat is je eerste indruk?*
- *Welk beeld uit de video blijft je het sterkste bij? Waarom?*
- *Wat vind je positief aan het personage?*
- *Wat vind je negatief aan de situatie van het personage?*
- *Staat de figuur ver van jouw persoonlijke leefwereld?*
- *Heb je zelf al iets soortgelijks meegemaakt?*
- *Wat zou jij dan in die situatie doen?*

Mogelijke variatie:

De vragen kunnen aangepast worden aan de doelgroep. Men kan 1 vraag stellen aan heel de groep of verschillende mensen in de groep verschillende vragen geven.

b) Besprekingsvragen bij de reportage:

- *Wat zijn de problemen waar de Argentijnen mee kampen? Hoe is het zover kunnen komen? Hoe is het zover kunnen komen?*
- *Welke impact heeft het beleid van het IMF op de Argentijnse maatschappij?*
- *Stemt het beeld van Argentinië uit de reportage overeen met het beeld dat je voor het bekijken van de video had? Wat heeft je verrast?*
- *Welk standpunt neemt de vakbond in? Wat vind je daar zelf van?*

Voor antwoorden op de besprekingsvragen kan je ook gebruik maken van de informatie die hieronder uitgewerkt is bij het stellingenmodel.

2. STELLINGEN MODEL

Verloop

1 - Voor de reportage:

- Groep verdelen in kleine groepjes
- Elk groepje krijgt een aantal stellingen
- Tegen de muur hangt een rode, een blauwe en een groene fiche verspreid over het lokaal
- Elk groepje bespreekt de stellingen **voordat** de video bekeken wordt: ze hangen de stellingen waarmee ze akkoord gaan bij de groene fiche, de stellingen waarmee ze niet akkoord gaan bij de rode fiche en de stellingen waarover ze twifelen of meer uitleg willen bij de blauwe fiche.
- Kort overlopen we in groep de verschillende stellingen en waarom ze bij een welbepaalde kleur hangen.

2 - Na de reportage:

- Na het bekijken van de video worden de verschillende stellingen er opnieuw bijgehaald en kijken we of de meningen veranderd zijn. Dit geeft een mogelijkheid tot discussie. De begeleider kan de advocaat van de duivel spelen door tegenargumenten aan te halen, om aldus de complexiteit van het thema bloot te leggen.
- Dit geeft een mogelijkheid tot discussie. De pro's en contra's die zijn uitgeschreven bij de stellingen zijn enkel bedoeld om de discussie te voeden, ze kunnen dus vrijblijvend gebruikt worden door de begeleider in functie van het debat dat volgt. Ze reflecteren niet zozeer een standpunt van bijvoorbeeld het ACV, tenzij dat expliciet vermeld wordt.
- Vragen en terugkoppelen naar eigen ervaringen van doelpubliek/deelnemers (binnen bedrijf, gemeente, ...): Kan dit bij ons ook voorkomen? In welke sectoren? Wat zullen daar de gevolgen van zijn?
- Wat kunnen wij doen? Wat doet de vakbond? (zie ook verder in deze pdf)

Mogelijke stellingen:

1 - Op lange termijn komt een privatisering iedereen ten goede.

Pro:

a) Lobbywerk tegen privatisering is niet goed omdat privatisering wel degelijk belangrijke voordelen heeft. Wanneer private bedrijven met elkaar concurreren om de gunst van de consument, is dat in het voordeel van de consument. Ondernemingen zijn immers veel beter in staat de wensen van burgers in te schatten dan de overheid. Alle burgers winnen dus bij een privatisering.

b) Concurrentie dwingt ondernemers ook op de kosten te letten en te innoveren.

c) Bovendien betaalt de belastingsbetaler niet meer mee aan een slecht functionerend of verlieslijdend bedrijf. De burger kan haar consumentenmacht uitoefenen op het bedrijf. Als blijkbaar niet genoeg consumenten gebruik willen maken van de producten of diensten ervan, om wat voor reden dan ook, kan het niet voortbestaan en zal het verdwijnen.

Contra:

a) De echte beweegredenen om voor een privatiseringsbeleid te kiezen, blijven meestal verdoezeld want het gaat uiteindelijk niet over efficiëntie maar over kostenbesparing voor een Staat die haar belastingen reduceert -dit vooral ten voordele van de hogere inkomenscategorieën. De druk die op de Staat wordt uitgeoefend door investeerders met een winsthonger, mag ook niet onderschat worden. Zeker niet in armere of corrupte landen.

b) Het belangrijkste principe van privé-bedrijven is uiteraard het winstmaximalisatieprincipe, een principe dat haaks staat op de gelijkheidsprincipes van de openbare dienstverlening. Wat zal er gebeuren als de armere bevolgingsklasse niet genoeg winst oplevert voor een privé-bedrijf (inzake postbedeling, elektriciteitsvoorziening, openbaar vervoer, ...)?

c) Bij de zoektocht naar steeds meer winst, is er een constante verleiding om kosten te besparen op kwaliteit van de dienstverlening. Deze evolutie komt de consument niet ten goede. Laten we eens kijken naar concrete voorbeelden. Begin jaren '80 startte Thatcher het grootste privatiseringsoffensief met het argument dat de openbare bedrijven inefficiënt waren, dat er enorm veel verspild werd en de dienstverlening klantvriendelijk was. Vandaag horen we nog steeds dezelfde argumenten. Maar intussen zijn we de ervaring rijker van privatiseringen. De geprivatiseerde Britse spoorwegen zijn het traagst van allemaal, en veel duurder geworden. Arbeidsongevallen komen frequenter voor en toch moet de overheid bijspringen om investeringen te financieren. De watervoorzieningen werden in het VK eveneens geprivatiseerd. De kwaliteit van het water is er op achteruit gegaan. (30% van het volume verdwijnt t.g.v. lekken en slecht onderhoud)

2 – De doortocht van het IMF (privatiseringsbeleid) is een belangrijke oorzaak van de economische crisis (in Argentinië en elders waar het IMF zijn neoliberal beleid opdroeg).

Pro:

a) Ontwikkelingslanden die op de internationale financiële markten in problemen komen en niet langer meer aan internationaal krediet en deviezen geraken krijgen van IMF en Wereldbank een 'reddende hand' toegestoken. De kredieten die IMF en Wereldbank verstrekken zijn echter een vergiftigd geschenk. In ruil ervoor werden en worden ontwikkelingslanden verplicht om een structureel aanpassingsbeleid te voeren dat de rol van de overheid in de economie systematisch terugdringt en dat markten en privé-ondernemingen alle ruimte laat. Privatisering, afslanking van het overheidsapparaat, deregulering van

arbeidsmarkt en het eenzijdig openstellen van de grenzen voor de producten van de OESO-landen (die de meerderheidsaandeel-houders zijn van IMF en de Wereldbank) zijn schering en inslag bij dit zogenaamde 'structurele aanpassingsbeleid'.

IMF en Wereldbank zijn dus machtige spelers waar rekening mee moet worden gehouden. Juist daarom heeft de internationale vakbeweging in de jaren '90 de politieke keuze gemaakt om deze instellingen niet langer meer te negeren maar om daarentegen bij IMF en Wereldbank te interveniëren om hen duidelijk te maken dat:

- de sociale gevolgen van hun economisch aanpassingsbeleid catastrofaal zijn;
  - het economische succes van hun beleid op zijn minst twijfelachtig is;
- deze instellingen als onderdeel van een wereldbestuur inzake globalisering juist de verantwoordelijkheid hebben om globalisering in goede banen te leiden, o.a. via het actief bevorderen van fundamentele arbeidsnormen, het ontwikkelen van sociale beschermingssystemen, het investeren in vorming en opleiding, het bevorderen van sociaal overleg, en het tegengaan van fiscale dumping.

Contra:

- a) Argentijnse case: Hoewel het IMF (de grote voorstander van de privatiseringen) meer fouten heeft gemaakt dan ze wil toegeven (vooral tijdens de jaren '90), is het IMF zeker niet de enige verantwoordelijke in het Argentijnse verhaal. De Argentijnse overheid draagt eveneens een overweldigende schuld. Zij liet haar economisch beleid immers sterk beïnvloeden door een kleine elite (=Argentijnse bedrijven en multinationals). Deze verstrengeling tussen de overheid en de privé-sector bestond vooral tijdens de militaire dictatuur. De overheid ging leningen aan ten voordele van enkele kapitaalkrachten. Het geld werd dus niet geïnvesteerd in de eigen nationale industrie. Resultaat op lange termijn? Een grote schuldenlast maakt Argentinië afhankelijk van het IMF dat neoliberale oplossingen oplegt aan Argentinië. De gevolgen van de privatisering kwam duidelijk tot uiting in de reportage (cf. armoede, werkloosheid, gezondheidszorg, ...)

3 - De strijd tegen privatisering is geen kerntaak van de vakbond.

Pro:

- a) Dat vakbonden van de ontwikkelingslanden lobbywerk verrichten tegen de privatisering, is begrijpelijk/wenselijk. Dat onze Wésterse vakbonden op dit internationale niveau tijd en geld investeren, begrijp ik echter niet omdat de Wésterse vakbondsleden hier geen voordeel uit halen. De energie zou beter gebruikt worden om de Belgische socio-economische problemen aan te pakken: werkloosheid, moeilijk

evenwicht tussen carrière en gezinsleven, sluitingen van grote fabrieken (Renault, Volkswagen, ...)

Contra:

Het ijveren van het IMF voor meer privatiseringen (zowel in het Zuiden als in het Noorden!), heeft ook gevolgen voor de modale werknemer in België. Syndicaal weerwerk op internationaal niveau tegen een beleid van privatiseringen in het algemeen, helpt dus niet alleen het Zuiden, maar eveneens het Noorden!! Vakbondsleden hebben er m.a.w. wel degelijk baat bij dat hun vakbond internationaal lobbywerk verricht tegen vrijhandel en privatiseringen. Hieronder worden verschillende argumenten opgesomd tegen privatiseringen (zowel in het Zuiden als in het Noorden).

a) Sociaal argument: Privé-bedrijven zullen enkel dáár investeren waar winst te rapen valt. Armere bevolkingsgroepen (zowel in het Noorden als in het Zuiden!) worden dus al snel uitgesloten. Hun koopkracht is immers onvoldoende en zal geen winst opleveren voor de privé-bedrijven. Sociale ongelijkheid zal enkel groeien!!

b) Ethisch argument: Een heleboel diensten zijn zo essentieel in een mensenleven dat de vakbonden het onaanvaardbaar vinden om dergelijke diensten te privatiseren. We denken dan aan watervoorziening, onderwijs, gezondheidszorg, enz. Niet alles kan zomaar tot koopwaar gebombardeerd worden!! Zeker niet wanneer je weet dat de armere bevolkingsklasse geen toegang meer zal krijgen tot deze essentiële diensten. Ze leveren immers geen winst op aan de privé-bedrijven.

c) Prijskwaliteit argument: Voor een privé-bedrijf telt nog steeds maar één criterium : winstvorming. De vraag is of er wel degelijk winst kan gemaakt worden zonder de kwaliteit van de dienstverlening te verminderen en zonder de prijs drastisch te verhogen. Indien morgen de NMBS haar overheidsdotatie verliest, of de MIVB in Brussel of de Lijn in Vlaanderen, dan zullen de treinen, trams of bussen die niet volgeladen zijn (en die m.a.w. niet hun kostprijs financieren) worden afgeschaft; treinen zullen enkel op de piekuren stoppen, en dan nog alleen in de grote stations, op de belangrijkste tracés. Wil een privé-operator dergelijke beslissing vermijden, resten hem niet veel keuzes: oftewel het prijsticket verdubbelen oftewel de loonkost halveren en voortaan tweedehands materiaal aankopen. In het ene geval gooit hij zijn eigen ruiten in: klanten verdwijnen. In het tweede geval verliest hij zijn personeel of moet er gegoocheld worden om ongevallen te vermijden.

4 — De vak bonden wegen momenteel veel te licht om in te gaan tegen machtige instellingen zoals IMF, Wereldbank en de Wereldhandelsorganisatie.

Pro:

a) Op dat internationale niveau stellen de vakbonden niet veel voor. Hun macht en invloed zijn uiterst beperkt. Misschien moeten we ons de vraag stellen of we niet naast onze schoenen lopen bij het terechtwijzen van deze grote, internationale instellingen.

Contra:

- a) Internationale instellingen zoals de WTO en het IMF lijken vaak instellingen die toch hun zin doen wanneer puntje bij paaltje komt. Toch moeten we in het achterhoofd blijven houden dat deze instellingen bestaan bij gratie van haar leden. Het zijn deze leden (= landen waaronder ook België) die de politieke lijn bepalen binnen deze internationale instellingen. Vakbonden over heel de wereld kunnen met andere woorden elk hun regering proberen te overtuigen een ander standpunt in te nemen binnen deze internationale instellingen. Deze (nationale) tussenstap maakt het voor de vakbonden gemakkelijker gehoor te vinden. Maar zelfs in rechtstreeks contact met de instellingen, kunnen vakbonden een mentaliteitswijziging afdwingen.
- b) Het aantal zeer concrete resultaten van het syndicale lobbywerk is inderdaad schaars. De impact van dit lobbywerk zal inderdaad slechts op lange termijn blijken, maar daarom is die impact niet minder reëel of onbelangrijk. Erkenning verwerven als gesprekspartners is een heel belangrijke eerste stap. Een volgende stap is reële invloed uitoefenen op het beleid. Hoewel hier nog een lange weg te bewandelen is, kunnen we toch al enkele lichtpunten vermelden (zie hieronder)
- c) Op 13 december 2006 verklaarde het hoofd van de Wereldbank, Paul Wolfowitz, dat de Bank beslist heeft om voortaan alle toekomstige infrastructuurprojecten (die gefinancierd worden door de Bank) te laten voldoen aan de fundamentele werknemersrechten van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO). Dit is een belangrijke stap in de juiste richting! Het versterkt het belang van fundamentele werknemersrechten in de mondiale economie. Dit zal hopelijk ook andere economische en financiële instellingen er toe aanzetten om deze rechten niet langer te negeren maar te respecteren!
- d) De Wereldbank lanceert nog al te vaak foute boodschappen. Er wordt gezegd dat het beste investeringsklimaat datgene is waar er geen sprake is van arbeidsmarktregulering. Dit is dus absoluut onaanvaardbaar. Er is niet eens geweten wat het juiste niveau van regulering is om een ideaal investeringsklimaat te hebben. Vakbonden pleiten dus voor het schrappen van dit hoofdstuk over arbeidsregels binnen de WB-rapporten. Wolfowitz reageerde hierop door te zeggen dat het hoofdstuk over arbeidsregulering zal herbekeken worden!
- e) Aanvankelijk adviseerde de WB aan China om het debat rond de "zogenaamde arbeidsrechten" niet te ernstig op te vatten. Na protest van de vakbonden, beloofde de WB-voorzitter Wolfowitz deze stelling te herbekijken. "Enige suggestie dat China de fundamentele werknemersrechten niet zou moeten respecteren, is volgens hem inderdaad onaanvaardbaar".
- f) Het IMF-departement dat werkt rond arbeidsmarktbeleid, refereren dankzij het lobbywerk in hun teksten naar "waardig werk".

3. MODEL met GASTSPREKER

Je zoekt een gastspreker die kan getuigen over het thema dat in de reportage aangesneden wordt, die de link kan maken met de huidige Belgische realiteit, of die kan inspelen op de actualiteit waarin het thema ook aanbod komt.

Verskillende sectoren zijn onderhevig aan het fenomeen van privatisering. Ook in België, waar vooral de openbare diensten het al zwaar te verduren hebben gekregen. Vakbondssecretarissen van verschillende sectoren kunnen hier concreet over getuigen.

Verloop

1 - Voor de reportage:

Thema en gastspreker inleiden

2 - Na de reportage:

Enkele vragen die aan gastspreker kunnen worden voorgelegd:

- **Kunnen dergelijke toestanden ook in België gebeuren? Waarom wel / waarom niet?**

Op deze vraag kan de spreker inpikken, door de link te maken met de sector waarin hij actief is. Zijn persoonlijke ervaring met gevolgen van privatisering, liberalisering. Op deze manier kan de link gemaakt worden tussen de beelden over Argentinië en wat hier bij ons, op lokaal niveau gebeurt.

Ter Info: Uit artikel Raak: Privatisering is maatschappelijke diefstal

Ook bij ons laten de gevolgen van de neoliberale politiek zich duchtig voelen. Zowel voor werknemers als voor de Belgische consumenten. Denken we maar aan de talrijke herstructureringen bij Belgacom. De Post en de NMBS. Om maar te zwijgen over SABENA. Privatisering wordt steeds gepromoot met het argument dat het tot goedkopere diensten en tot betere kwaliteit leidt. Maar privé-firma's denken alleen maar aan hun eigen winsten en investeren nauwelijks nog in onderhoud, met alle gevolgen van dien. Door de liberalisering van het vliegverkeer bijv. worden heel wat strenge veiligheidsvoorschriften afgebouwd. En worden er steeds meer risico's genomen. In Groot-Brittannië zijn er sinds de privatisering van het spoornet ook veel meer treinongelukken gebeurd omdat de privé-firma's niet investeerden in onderhoud van de lijnen, want dat is uiteraard niet winstgevend. De meeste mensen zijn overigens ook niet tevreden over de dienstverlening van bijv. de spoorweg. Het argument dat privatisering tot een betere dienstverlening zou leiden gaat dus niet op. De reizigers

zijn wel minder tevreden over de properheid van de treinen. Vaak hebben de punten waarover de mensen niet tevreden zijn, niks te maken met het personeel zelf, maar eerder met het beleid dat gevoerd is. Vaak is er ook een personeelstekort. Bij de Post kunnen bijna 1 miljoen verlof- of compensatiedagen niet opgenomen worden.

- **Koppeling maken naar wat wij kunnen doen. Wat zijn de alternatieven voor dat neoliberale beleid? Hoe kunnen we dat concreet invullen? In welke mate zijn we daar al mee bezig? Welke alternatieven zijn er al voorhanden?**

Gastspreker kan hierover getuigen.

Eventueel als leidraad:

Actie. We benadrukken dat we niet tegen internationale handel op zich zijn. Als ACV geloven we wél dat een zekere ordening van de wereldeconomie nodig is zodat de concurrentie op de wereldmarkt enigszins aan banden wordt gelegd. Er moeten m.a.w. grenzen aan de concurrentie zijn. Die andere wereldordening is er nu niet. Integendeel zelfs, we hebben op wereldvlak wel machtige instellingen gecreëerd zoals IMF, Wereldbank en WHO die hun volle financieel-economisch gewicht achter vrijhandel zetten. Aan de andere kant hebben we wel een Internationale Arbeid Organisatie die internationale conventies inzake fundamentele werknemersrechten opstelt maar die niet echt afdwingbaar zijn. Het evenwicht tussen de economische en de sociale pijler van globalisering moet dringend hersteld worden. Het artikel "Vakbonden in de bres voor een andere globalisering" gaat daar dieper op in.

Herdefiniëring rol openbare diensten.

Openbare diensten is in feite een vorm van herverdeling van de maatschappelijke rijkdom. Openbare bedrijven en diensten hebben een functie in de maatschappij die je niet kan meten volgens de rendabiliteit. Dienstverlening kan een essentiële rol spelen om mensen een goed leven te geven. Openbare dienstverlening maakt dat ook mensen die niet kapitaalkrchtig genoeg zijn, mee kunnen genieten van een aantal noodzakelijke diensten. Dat de gebruiker daar voor een deel voor betaalt, is normaal, maar het is de overheid die door zijn inbreng ervoor moet zorgen dat het voor iedereen toegankelijk is. Dat is nu juist wat door de privatisering dreigt te verdwijnen.

- **Op welke manier worden werknemers in jouw sector geconfronteerd met gevolgen van privatisering? Of indien de spreker iemand is van de openbare diensten: hoe staat het met de openbare diensten in België?**

- **Hoe uit zich dat concreet?**

- Hoe proberen jullie dit op te vangen?
- Welke rol kan / moet de vakbond hierin spelen?
- Welke rol speelt de overheid hierin?
- Hoe kunnen we het tij keren? (en in welke mate?) Wie zijn trouwens onze medestanders om een tegenmacht te vormen? Welke netwerken bestaan er? Wat gebeurt er zoal nationaal en internationaal?

Wat is?

Meer weten over de kernbegrippen uit de reportage? Zie onderdeel “woordenboek” voor een korte omschrijving van volgende kernbegrippen:

- Privatisering
- Liberalisering
- Deregulering
- GATS
- IMF
- Wereldbank
- Wereldhandelsorganisatie

Meer weten?

Neem een kijkje op de webpagina van de reportage voor:

Achtergrondartikels – en materiaal

- GATS en gezondheidszorg – Valerie Van Belle & Filip Van Overmeiren
- Liberaliseringsbewegingen in Vlaanderen – Marc Maes
- Het boek “Het recht van de rijkste” van John Vandaele gaat in op de werking van internationale instellingen zoals het IMF, de Wereldbank en de Internationale Arbeidsorganisatie. Welke visie verkondigt België in deze instellingen? Waarom weten wij daar zo weinig over? En bieden internationale instellingen oplossingen voor de noden van de armsten? Dit boek geeft een antwoord op tal van deze vragen. Een aanrader.
<http://www.globalsociety.be/webshop.php?entity=PRODUCT&action=DETAIL&prod=00253>
- Paper Ronald Janssen - “Vakbonden in de bres voor en andere globalisering”.
Dit artikel toont aan dat de ondernemingsleiders zich op internationaal niveau georganiseerd hebben en via lobbywerk hun belangen laten doorwegen, ten

koste van de werknemers. Daarom pleit Janssen voor internationaal erkende arbeidsnormen en de opbouw van een syndicale tegenmacht. De huidige globalisering respecteert immers de sociale spelregels amper!

- Luc Impens – “Vakbonden bouwen aan socialere globalisering”.

- Key EPSU Documents: overzicht van interessante Engelstalige artikels samengezet door de Europese VakbondsFederatie van Openbare Diensten.

- de volledige Argentinië-reportage ‘*Argentinië. Hoe een rijk land arm wordt*’ van Dirk Barrez (30’) is te bestellen bij Jessie Van Couwenberghe, jvancouwenberghe@acv-csc.be, 02/246.36.01

- Het boek ‘De antwoorden van het antiglobalisme. Van Seattle tot Porto Alegre’ van Dirk Barrez is uitgegroeid tot een bestseller die vele duizenden liet kennismaken met de andersglobaliseringsbeweging die wereldwijd zoekt naar alternatieven voor een meer duurzame, meer sociale en meer democratische wereld– meteen een uitnodiging aan iedereen om mee te werken aan een betere wereld.

<http://www.globalsociety.be/webshop.php?entity=PRODUCT&action=DETAIL&prod=00202>

Dirk Barrez, De antwoorden van het antiglobalisme. Van Seattle tot Porto Alegre, Academia Press & Global Society, 2004 (4de druk), 264 p., 20 k naar e-boek Ik wil niet sterven

Links naar artikels over het thema

De Argentijnen lachen, om niet te moeten huilen. Hoe een rijk land arm wordt – Dirk Barrez <http://www.pala.be/artikel.php?id=00007>

PALAbrief 22, Als het over privatisering gaat, zijn wij geen extremisten – Dirk Barrez <http://www.pala.be/palabrief.php?showarticle=1&id=00025>

PALAbrief 45, Wanneer vrijhandel onvrij maakt: het recht om welvaart te beschermen en te creëren - Dirk Barrez

<http://www.pala.be/palabrief.php?showarticle=1&id=00054>

interview Joseph Stiglitz, op de bres voor een goed draaiende wereldeconomie <http://www.pala.be/artikel.php?id=00017>